

[Kurt Brauer.]

konstatere de alvorligere lidelsers tilstedeværelse. Her mener vi at for det første autorisationsproblemet, men også lægehenvisspørgsmålet kommer ind i billedet. Hvis vi ikke kan skabe fuldstændig sikkerhed for, at en læge under alle omstændigheder kommer med på råd i sådanne sager, ja, så må vi meget håbe på, at kiropraktorerne under udvalgsarbejdet kan overbevise socialistisk folkeparti og folketinget om, at de vil udvise den allerstørste vilje til at samarbejde med lægerne i et meget, meget vidt omfang, henvise deres patienter til lægelig kontrol for lidelser, som kiropraktoruddannelsen faktisk ikke giver mulighed for at konstatere. Det forekommer mig, at vi her står med et meget alvorligt problem, hvor bevisbyrden for, at den sociale og den sundhedsmæssige sikkerhed for borgerne er til stede, påhviler kiropraktorerne.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Mange af de ting, som vi kunne have sagt fra vor side, er allerede nævnt, men jeg vil ganske kort sige, at efter den nuværende ordning er det lægen, der skal stå bag ved henvisningen, og man må sige, at der ligger en vis betryggelse heri. Nu har vi lige fra den foregående taler hørt nogle af de ting, som det kan være svært at afgøre for en kiropraktor, og vi kan godt forstå, at lægen i måske de fleste tilfælde vil være forbeholden med at henvise til kiropraktor, da han jo derved bliver medansvarlig for den behandling, der finder sted. Hvis man havde garanti for, at kiropraktoren havde en vis uddannelse, kunne man måske bedre gøre det.

På den anden side er vi også klar over, at det må være den enkeltes ret, hvis han eller hun ønsker det, at besøge en kiropraktor, og det skal ikke være sociale økonomiske faktorer der hindrer i at besøge kiropraktoren. Jeg er ganske klar over, at et sådant besøg i mange tilfælde virkelig har hjulpet mange mennesker, men som det lige er nævnt kan det også betyde, at en sygdom måske forværres. Derfor vil vi fra vores side henstille, at vi undersøger problemet meget grundigt i udvalget.

Vi har også lyst til lige at nævne, at den omstændighed, at kiropraktoren må reklamere, mens lægen ikke må reklamere, kan

måske gøre, at nogle vil føle sig tiltrukket af reklamen og ikke besøge lægen, hvilket måske i det tilfælde havde været det bedste.

Men de fleste af os går positivt ind for forslaget og vil med velvilje se på det i udvalget.

Freddy Madsen (DKP):

Vores gruppe kan tiltræde det foreliggende lovforslag og foreslår, at det får en hurtig behandling i tinget.

Ib Christensen (DR):

Retsforbundet er principielt positivt indstillet over for dette forslag, men der er nogle ting, som jeg synes er mangelfuldt oplyst eller ikke oplyst i forslagets bemærkninger og fremsættelsestalen.

Der tales om Dansk Kiropraktor-Råd. Der står ikke et ord om, hvem dette Kiropraktor-Råd består af. Jeg går ud fra, det er en fagforeningssammenslutning. Det gør os en smule betænkelige, at man lader en fagforening sidde og bestemme, hvem der kan godkendes som kiropraktor og hvem ikke. Jeg kan godt se, der kan være praktiske grunde, der taler for, at man ikke går ind i en autorisationsordning, men jeg ser ikke nogetsteds anført grunden til, at man ikke gør det. Det kunne være rart at få det spørgsmål uddybet, i hvert fald i udvalgsarbejdet, om ikke ministeren allerede nu vil svare derpå.

Der er heller ikke nogen appellmulighed, hvis Dansk Kiropraktor-Råd afslår at give en sådan autorisation, og det kunne måske også give anledning til betænkelighed. I hvert fald kunne man rejse spørgsmålet.

Spørgsmålet om merudgifterne gør os knap så bekymrede, for de må ses i relation til, at man gennem en hensigtsmæssig kiropraktorbehandling formentlig vil kunne spare på anden indsats inden for sundhedssektoren. Det giver os derfor ikke umiddelbart anledning til betænkeligheder, men på den anden side er vi positivt indstillet over for, at man i hvert fald i første omgang, som det også fremgår af bemærkningerne til forslaget, fastlægger en forsøgsperiode med et udgiftsloft. Det kunne i og for sig være en udmærket fremgangsmåde at anvende også i andre tilfælde.

Vi er altså principielt positivt indstillet og ser hen til udvalgsforhandlingerne.